

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

29 MAART 1995

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu
van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan,
en van de bijlagen, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer J. Sleenckx**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter : de heer S. De Clerck.

Vaste leden : de heren F. Cauwenberghs, S. De Clerck, P. Deprez
en H. Suykerbuyck en mevrouw R. Van Cleuvenbergen

de heren J. De Bremaeker, J. Sleenckx, D. Van der Maelen en J.
Van der Sande

de heren H. De Croo, A. Kempinaire en G. Versnick

de heer K. Van Ovenneire

de heer P. Van Grembergen

de heer P. Luyten

Plaatsvervangers :

de heren H. Candries, F. Ghesquiere, L. Martens, C. Moors en H.
Van Wambeke :

de heren F. Dielens, P. Hostekmt, J. Leclercq en G. Vermassen

de heren J. Gabriels, S. Platteau en D. Ramoudt

de heer L. Van Nieuwenhuysen

de heer H. Schiltz

de heer L. Steenwegen

Zie :

702 (1994-1995)

— Nr 1 Ontwerp van decreet

DAMES EN HEREN.

Dit ontwerp van decreet werd op 22 maart jl. door de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden besproken en goedgekeurd.

Dit verdrag is voor West-Europa en dus ook voor ons land van groot belang gezien het betrekking heeft op de bescherming van het mariene milieu in de Noord-Atlantische oceaan, dus ook in de Noordzee.

Het werd op 22 september 1992 te Parijs door de ministers van Leefmilieu van 15 Europese landen en het bevoegde lid van de Europese Commissie goedgekeurd, en is bedoeld om de bestaande Verdragen van Oslo en Parijs, die dateren van respectievelijk 1972 en 1974 te vervangen. België, het Verenigd Koninkrijk en Portugal hebben het verdrag ondertekend op 3 november 1992 : alle andere verdragsluitende landen hebben het verdrag getekend te Parijs op 22 september 1992.

Drie belangrijke redenen liggen aan de basis van de vervanging van de Verdragen van Oslo en Parijs door een nieuw verdrag :

1. door de afspraken binnen het kader van het Verdrag van Oslo om zowel de verbranding op, als het storten in zee te stoppen . met uitzondering van baggerspecie en bepaalde inerte stoffen -, viel de belangrijkste bestaansreden van dit verdrag weg :

2. de ontwikkelingen in het milieubeleid eisten een aanpassing van de bestaande verdragen die dateren van de jaren '70

3. tenslotte wou men een nieuw verdrag dat flexibel genoeg is en gemakkelijk verder uitgebouwd kan worden, om probleemloos de verder ontwikkelingen op middellange termijn of zeg maar de komende 20 jaar op te vangen.

Het verdrag bestaat uit een basistekst aangevuld met vier bijlagen. waarbij de mogelijkheid bestaat om later bijkomende bijlagen toe te voegen. De belangrijkste vernieuwingen in het verdrag, waarbij de evolutie in het internationaal gedachtengoed met betrekking tot de bescherming van het maritieme milieu wordt gevolgd, kunnen aldus worden samengevat :

1. daar waar de oorspronkelijke verdragen eerder bedoeld waren – en op zekere hoogte ook succesvol bleken – om de verontreiniging te controleren en te reduceren, is er nu een duidelijke accentverschuiving naar preventie en eliminatie toe

2. voorts werden er een aantal belangrijke en thans algemeen aanvaarde concepten gedefinieerd en als basisprincipe in het verdrag opgenomen zoals : het Voorzorgsprincipe, de Beste Beschikbare Technieken (BAT), de Beste Milieuveilige Handelwijze (BEP) en Schone Technologie ;

3. ook werd het toepassingsgebied verruimd, zowel geografisch als inhoudelijk. De Verdragszone werd uitgebreid stroomopwaarts de riviermondingen in zee tot aan de zoetwatergrens. Op het inhoudelijke vlak werd naast de traditionele activiteiten zoals lozingen in oppervlaktewateren, atmosferische emissies en storting in zee, ook de mogelijkheid geboden andere activiteiten die mogelijk van de zee leiden (zoals bijvoorbeeld zand- en grindwinningen, visserij, aquacultuur, ..) te regelen.

¹ De vier bijlagen regelen elk een specifiek toepassingsveld van het nieuwe verdrag, namelijk : de voorkoming en de uitschakeling van de verontreiniging afkomstig van het land via

rivieren, atmosfeer en pijpleidingen (Bijlage Ià, de storting in zee vanaf schepen en verbranding op zee van falval en andere materie (Bijlage II), de verontreiniging door offshore-installaties (Bijlage III) en de samenwerking op het vlak van de evaluatie van de toestand van het mariene milieu (Bijlage IV). Het verdrag kan later via een vereenvoudigde procedure zo nodig met nieuwe bijlagen worden aangevuld.

Het Verdrag voorziet in de oprichting van een Commissie samengesteld uit vertegenwoordigers van alle Verdragsluitende Partijen en die fungeert als uitvoerend orgaan van het Verdrag, die de naleving ervan nagaat.

De vertegenwoordiging van België binnen deze Commissie zal bestaan zowel uit afgevaardigden van de gewesten als van de federale overheid. De door de Belgische delegatie in te nemen standpunten zullen het voorwerp uitmaken van een coördinatie binnen de Technische Commissie Noordzee, onder voorzitterschap van de Beheerseenheid Mathematisch Model van de Noordzee van het Federaal Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid, dat zal worden opgericht krachtens een recent samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de drie gewesten, en de Interministeriële Conferentie Leefmilieu.

Bij de onderhandelingen die leidden tot de ondertekening van het nieuwe verdrag werden de gewestregeringen ten volle betrokken overeenkomstig de toen geldende bepalingen van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. Tijdens haar vergadering van 7 september 1992 keurde de Interministeriële Conferentie Leefmilieu het Verdrag goed en werd het volgens de spoedprocedure ter goedkeuring voorgelegd aan de Gewestregeringen. Ingevolge de inwerkingtreding van de nieuwe grondwettelijke bepalingen inzake de internationale betrekkingen dient het Verdrag van Parijs, dat een gemengd verdrag is in de zin van deze bepalingen, ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Gewestraden. De instemming met het Verdrag van Parijs door de Vlaamse Raad is dus een noodzakelijke stap in het effectief operationeel worden van dit Verdrag dat pas in werking treedt nadat alle Verdragsluitende Partijen hun bekrachtigingsoorkonden hebben neergelegd.

Inmiddels heeft het federale parlement reeds met de bekrachtiging van het verdrag ingestemd. De goedkeuringswet werd op 9 december 1994 goedgekeurd door de Senaat en op 19 januari 1995 door de Kamer.

De Commissie voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden tenslotte heeft op haar vergadering van 22 maart jongstleden eenparig met 9 stemmen ingestemd met dit verdrag.

De verslaggever,

J. SLEECKX

De voorzitter,

S. DE CLERCK